

Dert mi

– Mahmut Uzun · 08 Eylül 2019

Dertliymiş bugünün yeni yetmeleri, Dert mi acep gerçekten, dertlendikleri?
Sorsan birine bahanesi saç modeli,
Berikininki belki daha da saçma.
Genç! İyisi mi bu konuyu hiç açma!
Derdi kime soracaksın diyeyim sana,
Beli bükük, yüzü kırışık, topukları çatlamış,
Dilleri dualı, alınları nurlanmış,
Evlat yükü devirmiş, torunlanmış
Ninelerden sor derdi? Dert ne ki?
İlk horoz ötümü başlayan aş kaygısı,
Bebesi akranındakine karşı saygısı.
İp eğiren parmakların ucunda ara derdi,
Kesikleri birer vadiye benzer aynı.
Hele bir de toprak telaşı var ya,
Bir testi soğuk ayran, bir baş soğan,
Bahçede üç yavru, kundakta yeni doğan.
Çapa sesleri nakşeder derdi çorak tarlalara,
Derdi sor işte şahid bulutlara, topraklara.
Hangi birini anlatsın pir-i fâni nineler,
Dinle, yaz, ne romanlar, hikayeler.
Bir de dedeler var, dedelerimiz,
Boyu güneşi kaplayan gölgelerimiz.
Demirden bilekleri gayrı paslanmış,
Kocaman elleri hep nasır bağlamış,
İlk kızını gelin verdiğinde çocukça ağlamış
Dedelerden sor hele, neymiş bu dert?
Maişetin vicdana yüklediği mesuliyet,
Ve bir hâne, Allah'tan emanet!
Göz altlarında saklıdır onların acıları,
Uykuları bölen evlad kaygıları.
Yavrularını giydirdiğinde gözlerinde beliren
Kainatın en güzel tebessümünü,
Bozamaz hiçbirinin sırtındaki
Yamalı paltolar ya da eski pardesü.
Derdi git de sor, bakım evi duvarına,

Huzur diye yalnızlığa hapsolanlara.
Gözlerindeki hasrete sor, bakabilirsen,
Dert orada işte, ah bir bilsen.
Evi diye sürgünlere yuvalanmış,
Ailesi, bayramlara bağlanmış,
Evlad diye bastonlara yaslanmış
Ninelerden, dedelerden sor derdi.
Genç! Seninki de dert mi?

Mahmut UZUN